

2. รูปแบบของแบบสอบถาม ข้อคำถามในแบบสอบถามอาจมีลักษณะเป็น ปลายเปิดหรือแบบปลายปิด แบบสอบถามหนึ่งฉบับอาจเป็นแบบปลายเปิดทั้งหมดหรือแบบผสมก็ได้ ดังนี้

2.1 ข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended form or unstructured questionnaire) เป็นคำถามที่ไม่ได้ระบุคำตอบไว้ให้เลือกตอบ แต่เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบโดยใช้คำพูดของตนเอง

2.2 ข้อคำถามปลายปิด (Closed form or unstructured questionnaire) เป็นคำถามที่มีการระบุคำตอบให้ผู้เขียนเขียนเครื่องหมายลงหน้าข้อความ หรือตรงกับช่องที่เป็นความจริงหรือความเห็นของตนมีหลายแบบ ได้แก่

2.2.1 แบบให้เลือกตอบคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตน เพียงคำตอบเดียวจาก 2 คำตอบ

2.2.2 แบบให้เลือกตอบคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตน เพียงคำตอบเดียวจากหลายคำตอบ

2.2.3 แบบให้เลือกตอบคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตน ได้หลายคำตอบ

2.2.4 แบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยให้ผู้ตอบตอบตามระดับความคิดเห็นของตน อาจอยู่ในรูปแบบของตาราง

2.2.5 แบบผสม หมายถึง เป็นแบบสอบถามที่มีหลายรูปแบบอยู่ในชุดเดียวกัน

2.2.6 แบบให้เรียงลำดับความสำคัญ โดยเขียนเรียงลำดับความชอบต่อสิ่งนั้นๆ

2.2.7 แบบเติมคำสั้นๆ ลงในช่องว่าง ซึ่งสิ่งที่เติมจะมีความเฉพาะเจาะจง

3. หลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่นอนและชัดเจนว่าต้องการถามอะไร

3.2 สร้างข้อคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3.3 เรียงข้อคำถามตามลำดับให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันกับหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้

3.4 ไม่ควรให้ผู้ตอบตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อหน่าย

3.5 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ กล่าวคือ ควรใช้คำถามปลายปิดมากกว่าการใช้คำถามปลายเปิด เพื่อที่จะให้ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กาตอบในแบบสอบถามเท่านั้น

3.6 สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดี คือ มีลักษณะ ดังนี้

- 3.6.1 ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่ายไม่วกวน ไม่กำกวม ไม่มีความซับซ้อน
- 3.6.2 ใช้ข้อความที่สั้น กระชับ กระชับ ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย
- 3.6.3 เป็นข้อความที่เหมาะสมกับผู้ตอบ โดยคำนึงถึงวัย ระดับสติปัญญา ระดับทางการศึกษา และความชื่นชอบของผู้ตอบ
- 3.6.4 แต่ละข้อความควรถามเพียงปัญหาหรือประเด็นคำถามเดียว
- 3.6.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่ผู้ตอบจะตอบได้หลายทาง
- 3.6.6 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบรู้สึกเบื่อหน่าย หรือไม่สามารถตอบได้
- 3.6.7 หลีกเลี่ยงการใช้คำที่ผู้ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น บ่อยๆ เสมอๆ ว่าง
- 3.6.8 ไม่ใช่คำถามที่เป็นการถามนำหรือชี้แนะให้ผู้ตอบตอบตามแนวหนึ่ง
- 3.6.9 ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจหรืออึดอัดใจที่จะตอบ
- 3.6.10 ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้ว หรือวัดด้วยวิธีอื่นได้ดีกว่า
- 3.6.11 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ หรือเรื่องราวส่วนตัวจนเกินไป
- 3.6.12 คำตอบที่ให้เลือกในข้อความควรมีให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่จะสามารถเลือกตอบได้ตรงกับความจริงและความคิดเห็น
4. มาตรฐานประมาณค่า เป็นมาตราวัดชนิดหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินการปฏิบัติกิจกรรม ทักษะต่างๆ และพฤติกรรมด้านเจตพิสัย เช่น เจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพึงพอใจ มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้
- 4.1 มีระดับความเข้มข้นให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็น สภาพความเป็นจริงและเหตุผล ตั้งแต่ 3 ระดับ ขึ้นไป
- 4.2 ระดับที่เลือกตอบอาจเป็นชนิดที่มีด้านบวกและด้านลบในข้อเดียวกัน หรือมีเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง โดยที่อีกด้านหนึ่งจะเป็นศูนย์หรือระดับน้อยมาก
- 4.3 บางข้อมีลักษณะเชิงนิมาน และบางข้อมีลักษณะเชิงนิเสธ
- 4.4 สามารถแปลงผลตอบเป็นคะแนนได้
- ชวลิต ชูกำแหง (2550, น. 112-114) ได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้
1. การสังเกต (Observation) สามารถกระทำได้โดยสังเกตการพูด การกระทำ การเขียน ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. การสัมภาษณ์ (Interview) สามารถใช้วิธีพูดคุยหรือสนทนาในประเด็นที่อยากรู้ ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติ

3. การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า มีรูปแบบ 3 รูปแบบ คือ แบบของลิเคิร์ต (Likert) แบบของเทอร์สโตน (Thurstone) และแบบของออสกู๊ด (Osgood)

4. แบบวัดเชิงสถานการณ์ (Action tendencies) มักสร้างเป็นสถานการณ์ให้ เลือกลง

สุพานี สฤกษ์วานิช (2552, น. 82) ได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ใช้แบบสอบถาม นิยมใช้แบบที่กำหนดสเกลในการวัดที่ชัดเจน จะเป็น แบบสอบถามที่ง่ายและสั้น

2. วิธี เป็นวิธีให้บรรยายเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับงาน ว่ามีอะไรบ้างที่ พอใจ และไม่พอใจ

3. การสัมภาษณ์ มี 3 แนวทาง คือ เตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า ไม่ได้เตรียมคำถามไว้ แต่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และการสัมภาษณ์แบบผสมมีทั้งที่เตรียมไว้และให้แสดงความคิดเห็น

4. การสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก รวมถึงอารมณ์และความรู้สึกด้วย

5. วิธีพิจารณาแนวโน้มของพฤติกรรม โดยใช้คำถามแบบอ้อม เพื่อให้เห็นความ โน้มเอียงที่คนเราจะทำบางอย่างเกี่ยวกับงานออกมาให้ทราบ

จากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดความรู้สึกหรือ การวัดทัศนคติซึ่งเราสามารถที่จะวัดได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ความสะดวก รวมถึงจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดในแต่ละ ครั้งด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดความพึงพอใจนั้นมีประสิทธิผลเป็นที่น่าเชื่อถือได้ สำหรับการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบสอบถาม

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจต่อการ จัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็นงานวิจัยภายในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

จากการศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ และความพึง พึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ พบผู้ที่ทำการศึกษาวิจัยไว้ ดังนี้

อมรลักษณ์ สัพโส (2550, น. 48-49) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้นิทานพื้นบ้านประกอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้มี ประสิทธิภาพ 75 / 75 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน โดยให้นักเรียนร้อยละ 70 มีคะแนนผ่าน เกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 ขึ้นไป และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้นิทานอีสปพื้นบ้านประกอบ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสป พื้นบ้านประกอบ มีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.52 แบบทดสอบหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยคะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.11 แสดงว่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 75 / 75 ผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.11 โดยมีนักเรียนผ่าน เกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย มากกับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสปพื้นบ้านประกอบ

ละออ คันธวงศ์ (2551, น. 41-42) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมพัฒนาการ อ่านเพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยนิทานภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังใช้กิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อ ความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้านและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาการอ่าน เพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อ ความเข้าใจด้วยนิทานมีประสิทธิภาพ 84.23 / 81.66 แสดงว่ากิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วย นิทานพื้นบ้านมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80 / 80 ผลสัมฤทธิ์ทางการ อ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังใช้กิจกรรมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้กิจกรรมพัฒนาการอ่าน เพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน และยังพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมพัฒนาการอ่าน เพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.45

รัตนาวลี ทรายมูล (2553, น. 42-47) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้นิทาน เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่าน ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้นิทานสูงขึ้น และอยู่ใน

ระดับพอใช้ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังการเรียน โดยใช้นิทานสูงขึ้น และอยู่ในระดับดี ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนหลังการเรียน โดยใช้นิทานสูงขึ้น และอยู่ในระดับดีมาก

วีชราภรณ์ แสงพันธ์ (2553, น. 68-69) ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสป สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสปของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสป โดยมีจำนวนนักเรียนร้อยละ 70 ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสป ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสป ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถพัฒนาความรู้เดิม ปรับปรุง การอ่านให้ดีขึ้นในแต่ละวงจร สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ที่ดีขึ้น โดยนักเรียนจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 75.67 สามารถทำคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ได้ คะแนนเฉลี่ย 21.03 คิดเป็นร้อยละ 70.09 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์ และ ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน โดยรวมในระดับดีมาก

สุชานันท์ ทองดี (2553, น. 65-67) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมการ อ่านจับใจความ จากนิทานคุณธรรม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ จากนิทาน คุณธรรม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ จากนิทาน คุณธรรม 3) เพื่อ ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรม การอ่านจับใจความ จากนิทาน คุณธรรม พบว่า 1) ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความจากนิทาน คุณธรรม ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.40/87.04 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการสอนสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 3) นักเรียนมีความ พึงพอใจต่อการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่าน จับใจความ จากนิทานคุณธรรม อยู่ในระดับ พึงพอใจมาก

เจษฎ์ จตุพร (2556, น. 37) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้นิทานประกอบการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้นิทาน ประกอบการสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุกุลนารี จังหวัดกาฬสินธุ์

ผลการวิจัยเรื่องพบว่า การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานประกอบการสอน มีนักเรียนจำนวน 30 คน จาก 40 คน คิดเป็นร้อยละ 75 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ จำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีคะแนนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

รจนาวลี จันทศิริ (2556, น. 68-70) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน เพื่อพัฒนาความสามารถในความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ในคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ในคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน ก่อนและหลังโดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีความตระหนักรู้ในคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานสูงกว่าก่อนเรียน

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การศึกษาผลงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ พบว่ามีผู้ที่ทำการศึกษาวิจัยไว้ ดังนี้

บอสมา (Bosma, 1981 อ้างถึงในดลวรรณ พวงวิภาต. 2554) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้นิทานมาประกอบการสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาของมลรัฐมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 99 คน โดยแบ่งกลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มควบคุม 49 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น โดยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักเรียนสนใจนิทานพื้นเมืองมากขึ้น ควรนำมาใช้เป็นสื่อเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการอ่านต่อไป

ยาซิน (Yasin, 2015) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสำรวจผลกระทบของนิทานในการฝึกใช้ภาษาตุรกี จากภาพวาดในอุดมคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเมืองคาร์และเมืองอาร์กรี จำนวน 387 ในปี 2013 – 2014 ซึ่งได้มาโดยการสอบถามความพึงพอใจต่อนิทาน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ที่ได้ทำการออกแบบแบบสอบถามไว้ล่วงหน้า จากการศึกษาพบว่า การใช้นิทานมีผลต่อความพึงพอใจด้านทักษะทางภาษา คำศัพท์ในเนื้อหาทางภาษาตุรกีและพฤติกรรมของมนุษย์ด้วย นอกจากนั้นการศึกษาในเรื่อง

ของเพศและปัจจัยในชั้นเรียนก็เป็นประเด็นที่สำคัญต่อความพึงพอใจของการเรียนรู้ด้วยนิทานสรุปได้ว่านิทานสามารถสร้างสรรค์ผลกระทบเชิงบวกในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้

ฟาซานะห์และมามูด (Farzaneh and Mahmood, 2016) ได้ศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานที่มีต่อพัฒนาการความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนในประเทศอิหร่านที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ที่มีระดับความรู้สูงกว่าเบื้องต้น อายุระหว่าง 8 – 14 ปี จำนวน 30 คน จากนักเรียนทั้งหมด 134 คน ซึ่งได้จากการสอบวัดความรู้ OPT จากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ยึดหลักหน่วยการเรียนรู้จากหนังสือเรียน Backpack (ซึ่งใช้สอนในศูนย์ภาษาปลา) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดเตรียมและปรับปรุงพัฒนาแล้วนำเสนอในรูปแบบของสื่อ PowerPoint จากการศึกษาพบว่า ผลของการนำนิทานมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ได้ดีเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม อีกทั้งมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกประเทศ พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นิทาน ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ซึ่งได้นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะนิทานเป็นสื่อการเรียนการสอนที่นักเรียนคุ้นเคย เป็นสิ่งที่นักเรียนชอบและสนใจ อยากรู้ ปลูกฝังให้เด็กรักการอ่านมากขึ้น ตอบสนองวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และยังส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีและมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้นิทานภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในครั้งนี้